

РЕШЕНИЕ

№ 4409

гр. София, 29.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 07.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **2022** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 25, ал. 5 от Закона за хората с увреждания.

Образувано е по жалба на М. С. М., ЕГН [ЕГН], чрез пълномощника си адвокат К. М. М. от САК срещу Заповед № Д_С_ЛЦ - ВС -2/21.01.2021Г. издадена от За Директор на Дирекция "Социално подпомагане" – Лозенец АСП, с която е наредено да възстанови недобросъвестно получени за времето от 18.10.2018 г. до 31.12.2020 г. социални плащания в размер на 1381, 05лв.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че е издадена в нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалните разпоредби и при несъответствие с целта на закона. Твърди се, че процесната заповед е издадена в нарушение на чл. 26, ал.1 АПК, като и от некомпетентен орган, в която връзка се излагат съображения. Излагат се съображения за нарушение на чл. 59, ал.2, т.4, т.7 и т.8 от АПК. Излага също, че не е налице „недобросъвестност“ при получаване на финансовата помощ.

В съдебното заседание по делото жалбоподателят се представлява от адв. М., който поддържа жалбата.Претендира разности.

Ответникът - Директорът на ДСП - Л. чрез юрисконсулт оспорва жалбата, моли да му

бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

СГП не взема становище.

Административен съд София - град, Трето АО, 60 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 13.01.2021г. е изготвен доклад от Д. Д. – социален работник до директора на ДСП –Л., че след извършена проверка във връзка с декларация за издаване на годишна електронна винетка и след извършена проверка в Р. е установено, че г-н М. притежава ЕР на ТЕЛК № 2603 от зас.№ 148 от дата 26.09.2018г. с определени 70% трайно намалена работоспособност, диагноза: Други спиндилози и миелопатия. В доклада е посочено, че жалбоподателя е подпомаган от ДСП –Л. с месечна добавка за социална интеграция по заявление-декларация с вх. № ЗИХУ32/Д-С-ЛЦ/1407/ФП/1 от 29.08.2017г., в което е описал и приложил ЕР на ТЕЛК № 1577 от 22.05.2017г., с определени 81,5% т.н.р, със срок до 01.05.2018г. и ЕР на ТЕЛК № 1851 от 03.07.2017г.-частична отговор на писмо. Има изготвена социална оценка на 18.08.2017 г. със срок до 18.08.2022 г., по която е отпусната месечна добавка за социална интеграция със Заповед № ЗИХУ32/Д-С-ЛЦ /1407/04.09.2017 г., по чл.25, чл.29 и чл.30 от ППЗИХУ за срок от 01.08.2017 г. до 31.08.2022 г., като сумите са актуализирани с изменителни заповеди, съобразно промените в законовите разпоредби. В доклада е констатирано, че поради не декларираните в 7-дневен срок промени в обстоятелствата за периода от 01.10.2018 г. некоректно са начислени и изплатени социални плащания, както следва: 1. 01.10.2018 г. -31.12.2018 г. - 33,75 лв. месечно - общо 101,25 лв.; 2. 01.01.2019 г. -31.12.2019 г. - 52,20 лв. месечно - общо 626,40 лв.; 3. 01.01.2020 г. - 31.12.2020 г. - 54,45 лв. месечно - общо 653,40 лв. - общо за целия период 1381,05 лв.

Със Заповед № 2203 РД 01 - 006/14.01.2021г. издадена от Директора на ДСП-Л. за извършване на проверка за установяване на недобросъвестно получени социални помощи е наредена проверка по заявление-декларация с вх. № ЗИХУ32/Д-С-ЛЦ/1407/ФП/1 от 29.08.2017г. за отпускане на месечни добавки за социална интеграция, във връз. С недеклариране в 7 дневен срок промени в обстоятелствата от лицето М. С. М..

Въз основа на горната заповед е издаден Констативен протокол от 15.01.2021г. относно извършена проверка по отпуснатите месечни добавки за социална интеграция по заявление –декларация подадена от М. М.. Видно от Констативен протокол на лист 35 от делото, М. М. е бил подпомаган от Дирекция „Социално подпомагане" - Л. с месечна добавка за социална интеграция по заявление-декларация с вх. № ЗИХУ32/Д-С-ЛЦ/1407/29.08.2017 г., в което по т. 1 е описал и приложил ЕР на ТЕЛК № 1577 от 22.05.2017 г., с определени 81,5% т. н. р., със срок до 01.05.2018 г. и ЕР на ТЕЛК № 1851 от 03.07.2017 г. - частична отговор на писмо.

Има изготвена социална оценка на 18.08.2017 г. със срок до 18.08.2022 г., по която е

отпусната месечна добавка за социална интеграция със Заповед № ЗИХУ32/Д-С-ЛЦ/1407/04.09.2017 г., по чл.25, чл.29 И ЧЛ.30 от ППЗИХУ за срок от 01.08.2017 г. до 31.08.2022 г., като сумите са актуализирани с изменителни заповеди, съобразно промените в законовите разпоредби. Поради недекларирани в 7-дневен срок промени в обстоятелствата за периода от 01.10.2018 г. некоректно са начислени и изплатени социални плащания, както следва: 1. 01.10.2018 г. -31.12.2018 г. - 33,75 лв. месечно - общо 101,25 лв.; 2. 01.01.2019 г. -31.12.2019 г. - 52,20 лв. месечно - общо 626,40 лв.; 3. 01.01.2020 г. -31.12.2020 г. - 54,45 лв. месечно - общо 653,40 лв: За целия период 1381,05 лв.-

Констативния протокол е въчен на жалбоподателя лично на 15.01.2021г. на 19.01.2021г. М. М. е подал възражение относно констатацията в констативния протокол, съгласно които се предлага да бъде върната сумата от 1381,05 лв. в едно с лихви – получена обща сума за социална добавка от 01.10.2018г. до 31.12.2020г.

В резултат е издадена процесната Заповед № Д_С_ЛЦ-ВС-2/21.01.2021г. от директора на дирекция "Социално подпомагане" - Лозенец АСП, подписана за Директор от Е. З..

С оспорената Заповед № Д_С_ЛЦ-ВС-2/21.01.2021г., на основание чл. 80, ал. 4 от ЗХУ, във връзка със Заповед № 2203 РД 01 - 006/14.01.2021г. за извършване на проверка за установяване на недобросъвестно получени социални плащания и Констативен протокол от 15.01.2021 г. и във вр. със Заповед ЗИХУ32/Д-С-ЛЦ/1407 от 04.09.2017г. за отпускане на месечна добавка за социална интеграция е наредено М. С. М. да възстанови недобросъвестно получени за времето от 18.10.2018 г. до 31.12.2020 г. социални плащания в размер на 1381,05 лв. Мотивите на заповедта са: Г-н М. М. не е представил актуално експертно решение ТЕЛК № 2603 зас.№148 от 26.09.2018г. с определени 70% трайно намалена работоспособност, с което е заблудил Дирекция СП - Л. и е получил неправомерно социални плащания. По-долу в текста на заповедта е изписано да ги възстанови в пълен размер на 1381,05 лв., ведно със законоустановената лихва, дължима до датата на възстановяването им. Заповедта подлежи на обжалване по реда на АПК в 14 дневен срок от деня на получаването. Заповедта е връчена на адресата на 29.07.2020 г. с протокол, приложен по делото.

На 27.01.2021 г. е издадена и Заповед ЗИХУ32/Д-С-ЛЦ/1407/ФП/1 от 27.01.2021г. , с която е прекратена месечната финансова подкрепа по чл. 70, т. 2 от ЗХУ от дата 01.01.2021 г. до дата 01.01.2021 г. (???), на основание чл.66, ал.5, т.1 от ППЗХУ – има издадено ново ЕР на ТЕЛК. И двете заповеди са връчени на адресата на 09.02.2021 г. с известие за доставяне, приложено по делото/л.37/.

На 23.02.2021г. е изготвена жалба срещу Заповед № Д_С_ЛЦ-ВС-2/21.01.2021г., която е заведена с вх.№ 2203-94М-00-0359/24.02.2021г. в АСП-Л.

При така установените факти, Административен съд София - град, Трето АО, 60 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК – /акта е съобщен на жалбоподателя на 09.02.2021г./л.37/, а жалбата до съда е с дата 23.02.2021г. , заведена е с вх.№ 2203-94М-00-0359/24.02.2021г. в АСП-Л./л.6/ и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. По делото не са представени доказателства кога и как е изпратена жалбата, както и поради факта, че няма възражения за просрочие съдът счита, че същата е в срок, подадена от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че е налице индиция за нарушение на чл. 26, ал.1 АПК, а именно, че Заповед № 2203РД01-006/14.01.2021г. не е представена на жалбоподателя и с това е нарушено правото на защита и лицето не е уведомено за започналото производство. Настоящият състав приема, че не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила - нарушение чл. 26, ал.1 АПК, които да обосновават на това основание наличие на отменителното основание по чл. 146, т. 3 от АПК. Само същественото нарушение на административнопроизводствените правила е основание за отмяна на административния акт по смисъла на горната разпоредба. Административният орган е изпълнил задълженията си по чл. 26, ал. 1 от АПК за уведомяване на заинтересованото лице за започване на административното производство по издаване на административния акт, връчвайки Констативен протокол от 15.04.2021г. /л.35/, като съгласно чл. 34, ал. 3 от АПК му е осигурил възможност да се запознае със събраните доказателства и да изрази становището си по тях и по предявените искания, както и да заяви писмените си искания и възражения, с цел изясняване на значимите за спора факти и обстоятелства /чл. 35 от АПК/. Доказателство за горното е постъпило възражение от жалбоподателя на 19.01.2021г./л.19/.

Заповед № Д_С_ЛЦ - ВС -2/21.01.2021г. е издадена от компетентен орган и в тази връзка неоснователни са възраженията за липса на компетентност на лицето издало оспорения акт. Съгласно Заповед № ЧР - 5 21/21.01.2021г. на Изпълнителния директор на АСП в периода от 21.01.2021г. до 28.01.2021г. поради отсъствието на титулярния директор на ДСП-Л. З. П. за временно изпълняващ длъжността директор на ДСП-Л. е назначена Е. З. /л.31/, в резултат на което процесната заповед е подписана от Е. З.. Видно от самата заповед за служител е положен и подпис, за приел заповедта. По делото не са представени и събрани доказателства, които да опровергават гоните констатации.

Неоснователно е възражението и за наличие на отклонение от императивната норма на чл.59, ал.2, т.8 за липса на дата на издаване на акта. Видно от самия акт /л.36/ изрично е посочена датата на издаване – 15.01.2021г., освен изписана в титулната част на заповедта, така и на гърба на акта, долу в ляво. От самата заповед се извлича безпротиворечиво датата на издаване и това не буди съмнение или двусмислие, Заповед № Д_С_ЛЦ - ВС -2/21.01.2021г. издадена от За Директор на Дирекция

"Социално подпомагане" – Лозенец АСП, е подписана от издателя си.

Неоснователно е възражението, че в оспорваната заповед не е изпълнена и императивната разпоредба на чл.59, ал. 1, т. 7. пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва. Въпреки, че в заповедта е посочено само - „Заповедта подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от деня на получаването.“ лицето е упражнило правото си на жалба, съобразно изискванията на АПК.

От друга страна оспорената заповед е издадена в нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие на материалноправни разпоредби и целта на закона, предвид следното:

Действително г-н М. е подпомаган от Дирекция Социално подпомагане - Л. с месечна добавка за социална интеграция по заявление - декларация с вх. № ЗИХУ32/Д-С-ЛЦ/1407/29.08.2017г., по което е описал и приложил ЕР на ТЕЛК № 1577 от 22.05.2017г. със срок до 01.05.2018г. и ЕР на ТЕЛК № 1851 от 03.07.2017г. -частичен отговор на писмо.

Съобразно цитираните експертни решения лицето е с налични 81.5% трайно намалена работоспособност. Срокът на Експертното решение на ТЕЛК е едногодишен и изтича на 01.05.2018г. Както ясно се вижда обаче, към момента на издаване на ЕР на ТЕЛК № 1851 от 03.07.2017г, г-н М. С. М. с ЕГН: [ЕГН] е навършил възрастта за придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 от Кодекса за социално осигуряване.

Разпоредбата на чл. 26, ал. 2 регламентира, че индивидуалната оценка на потребностите се издава за срока, посочен в експертното решение за определяне процента на трайно намалената работоспособност или вида и степента на увреждане. От това правило обаче е налице изключение, изрично регламентирано в ал. 3 на чл. 26 - „лицата с определени вид и степен на увреждане 50 и над 50 на сто, установени след навършване на възрастта за придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 от Кодекса за социално осигуряване..., ползват правата по закона пожизнено независимо от определения в експертното решение срок.“

Процесната заповед е издадена в противоречие с цитираната норма. Нещо повече.

Нормата на ал. 4 на чл. 26 регламентира, че срокът на действие на индивидуалната оценка на потребностите, издадена лицата с определени вид и степен на увреждане 50 и над 50 на сто, установени след навършване на възрастта за придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 от Кодекса за социално осигуряване, е 5 години от датата на издаването ѝ. В Констативния протокол ясно е посочено, че „Има изготвена социална оценка на 18.08.2017г. със срок до 18.08.2022г. по която е допусната месечна добавка за социална интеграция със Заповед № ЗИХУ32/Д-С-ЛЦ/04.09.2017г., по чл. 25, чл. 29, чл. 30 от ППЗИХУ за срок от 01.08.2017г. до 31.08.2022г.“ От посоченото става ясно, че оценката е със срок на действие 5 години именно поради прилагане на разпоредбите на чл. 26, ал. 4 във

връзка с ал. 3 ЗХУ.

Освен това съгласно чл. 26, ал.5 ЗХУ Нова индивидуална оценка на потребностите може да бъде изготвена преди изтичането на срока на издадената оценка при:

1. издаване на ново експертно решение от ТЕЛК (НЕЛК) преди изтичането на срока на действащото експертно решение;
2. промяна в потребностите на човека с увреждане и заявеното желание по чл. 21, ал. 2.

Съгласно ал.6 При промяна на обстоятелствата, въз основа на които е предоставена подкрепа по чл. 25, ал. 2, директорът на дирекция "Социално подпомагане" служебно изготвя нова индивидуална оценка на потребностите.

Неизясняването на наличие на цитираните хипотези и неизлагането на мотиви в тази връзка води до порок на процесната заповед. В административнонаказателното производство решаващия орган не е изследвал и анализирал всички относими по случая доказателства и не е изложил мотиви в оспорения акт, досежно горното. Органът, издал заповедта, е приел едни доказателства, а други напълно е изключил от обсъждане в преписката.

Неизясняването от страна на административния орган на действителното фактическо положение означава, че органът не е изпълнил задълженията си по чл. 35 АПК да изясни всички факти и обстоятелства по случая, при което е налице нарушение на принципите на истинност в административното производство по издаване на административните актове, засегнал в чл. 7 АПК и на служебното начало по чл. 9 АПК.

При неизпълнение на задължението си, установено с императивната норма на чл. 9, ал. 2 АПК, да събере всички доказателства и изясни всички факти от значение за случая, органът издава един незаконосъобразен административен акт (Р.. № 2/15.02.2010г. на АССГ по адм.д. 1205/2009г. във вр. с Р.. № 11558/07.10.2010 на ВАС по адм. д. 4834/2010г., II отделение/.

Нарушението на принципите на истинност и служебно начало е отменително основание по смисъла на чл. 146, т. 4 АПК.

На следващо място, от събраните доказателства и съответно липса на мотиви в тази връзка остава неизяснен въпроса за наличие на „недобросъвестност“ у жалбоподателя, което е основание да се търсят получените от него суми именно при условие, че е появил „недобросъвестност“ при получаването им.

Издаването на Заповед Заповед № Д_С_ЛЦ-ВС- 2/21.01.2021 г. за възстановяване на недобросъвестно получена социална помощ и вменяването на качеството „недобросъвестен“ на жалбоподателя като лице с увреждания, е в нарушение на действащия Закон за хората с увреждания и основните цели, които той поставя.

За да е налице недобросъвестност като фактическо основание за постановяването на заповеди по чл. 80, ал.4 от ЗСП, е необходимо заявителят да не е декларирал обстоятелства, които е бил длъжен да декларира /недобросъвестност в смисъл на укрита информация/ или е посочил неверни факти и обстоятелства, които са от значение за възникване и упражняване на правото му на социални помощи. В своята практика ВАС приема, че "недобросъвестно е лицето, което е знаело или предполагало, че няма право да получи съответното плащане, както и че "недобросъвестността е резултат на психично отношение на конкретен правен субект към възможността да получи желан от него резултат, като за всеки отделен случай е необходима самостоятелна преценка, дали обективно поведението на лицето, насочено към постигане на този резултат, е съобразено с правовия ред, или е съпътствано със заобикаляне, или с директно нарушаване на правовия ред. Преценката на събраните доказателства не води до непротиворечив извод за недобросъвестно поведение, насочено към съзнателно укриване на правнозначими обстоятелства.

От възражението срещу Констативен протокол с вх. № 2203-94М-00- 0110/19.01.2021 г., подадено от г-н М., се вижда, че не е налице умисъл за укриване на обстоятелства, но не може да се направи и безпротиворечив извод в обратния смисъл.

Недекларирането в 7 - дневен срок промени в обстоятелствата съгласно т.4 от Заявлението декларация от 29.08.2017г. от страна на М. М. не води еднозначно до недобросъвестност от негова страна.

Възраженията на жалбоподателя в тази връзка са основателни. Липсата на подобно задължение у освидетелстваното лице се проследява от редица норми. Съгласно ЗХУ, Раздел V е Агенцията за хората с увреждания създава и поддържа информационна система за хората с увреждания, съдържаща данни относно тяхното здравословно състояние, квалификация и др. В информационната система за хората с увреждания се поддържа профил на всеки човек с увреждане.

Следва да се вземе предвид, че законодателят вменява в задължение на държавните органи - Агенция за социално подпомагане, НОИ, както и на органите на медицинската експертиза - НЕЛК, ТЕЛК, да осъществява непрестанна колаборация с останалите държавни органи и навременно да си осигурява необходимата информация - чл. 87 ЗХУ: „На Агенцията за хора с увреждания се предоставя информация:

1. за освидетелстваните и преосвидетелстваните хора с увреждания - от Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК), териториалните експертни лекарски комисии (ТЕЛК), лекарските консултативни комисии (ЛКК) и други институции с компетентност в тази област;

3. за хората с увреждания, получаващи обезщетения, помощи и пенсии при инвалидност и временна намалена работоспособност по реда на Кодекса за социално осигуряване - от Националния осигурителен институт;

6. за хората с увреждания, получаващи финансова подкрепа, социално подпомагане, социални услуги и други в тази област - от Агенцията за социално подпомагане: “

Въвеждайки информационната система за хората с увреждания, законодателят регламентира и възможност за получаване и изпращане на данни по електронен път съгласно действащите законови изисквания, както и за оперативна размяна на информация с институциите, с които Агенцията за хората с увреждания осъществява обмен на данни, съобразно предвидените за това стандарти, формати и образци.

От цитираните норми следва, че ненавременното отразяване на ЕР № 2603 от 148/26.09.2018г. не е по вина на М. М., а е резултат от неизпълнение на задълженията на държавните органи и неспазване на императивната административна процедура за обмен на данни.

ЕР № 2603 от 148/26.09.2018г. бива отразено в информационната система по досие на жалбоподателя едва на 07.01.2021г.

Вменяването на задължение на лицето за уведомяване на държавните органи за извършено преосвидетелстване е в нарушение и на Правилник за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи, чл. 59, ал. 1, съгласно който Регионалната картотека по постоянния адрес на лицето изпраща с писмо с известие за доставяне и по електронен път на ТП на НОИ експертното решение на ТЕЛК, след като е проверила, че всички страни са уведомени и срокът за обжалване по чл. 63, ал. 1 е изтекъл.

Съгласно разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от Закон за здравето решенията на ТЕЛК и НЕЛК се изпращат по електронен път, при условията и по реда на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги и Закона за електронното управление в Националния център за здравна информация и в Агенцията за хората с увреждания.

Закон за здравето ясно предвижда, че Националната експертна лекарска комисия създава и поддържа информационна база данни за всички лица, преминали през ТЕЛК/НЕЛК за установяване на трайно намалената работоспособност/вид и степен на увреждане. В ал. 6 на чл. 108а, пък е регламентирано, че право на достъп до базата данни имат Министерството на здравеопазването... Националният осигурителен институт, Агенцията за социално подпомагане, Агенцията за хората с увреждания, ... и други органи, осъществяващи дейности в областта на хората с увреждания.

От една страна съдът счита, че в административното производство по издаване на оспорената заповед е спазено изискването по чл. 26, ал. 1 АПК. Тази норма предвижда, че за започване на производството по издаване на индивидуален административен акт се уведомяват известните заинтересовани граждани и организации, освен заявителя. Спазването на

това изискване е свързано с изпълнение на задължението на административния орган по чл. 34, ал. 3 АПК - да осигури възможност за участие на страните в административното производство. Уведомлението по чл. 26, ал. 1 АПК е за откриване на производство по издаване на конкретен индивидуален административен акт.

В случая за започналото административното производство жалбоподателят е уведомен с връчване на констативния протокол на 15.01.2021г. и се е възползвал от правото си на възражение.

От друга страна налице е съществено нарушение на процесуалните правила от административния орган при издаване на акта. Съгласно чл. 35 от АПК индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. Неизясняването на фактите и обстоятелствата направени с възражението от 19.01.2021г. и непроизнасянето по наведените обстоятелства е съществено нарушение, тъй като ако беше изпълнено задължението за изясняване на фактите и обстоятелствата, то би се изяснил фактът, че лицето, попада в хипотезата на чл.26, ал. 3ХУ , процесната заповед не би била издадена или би имала различно съдържание и разпореждане.

Основателни са доводите на жалбоподателя, че административни актове се издават за целите, на основанията и по реда, установени от закона - чл. 4, ал. 2 АПК. При липса на специален ред за издаване на заповедите за възстановяване на недобросъвестните получените социални плащания се прилага общия ред по Административнопроцесуалния кодекс, а той съдържа съществени административнопроизводствени правила, които ответника не е спазил при издаването на процесната заповед. Когато производството по издаване на административен акт започва по инициатива на компетентния административен орган, той е длъжен да уведоми за него заинтересованите граждани и организации (чл. 24, предл. 1-во и чл. 26, ал. 1 АПК), като им осигури възможност да преглеждат документите по преписката, да изразят становище по тях и да направят писмени искания и възражения (чл. 34, ал. 1 и 3 АПК). Доказателствата се събират служебно от административния орган, който ги проверява и преценява (чл. 36, ал. 1 и 3 АПК). Административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени (чл. 35 АПК). Цитираните правни норми са гаранция за правата на заинтересованите от административното производство лица. Те дава възможност на заинтересованата страна да бъде информирана за образуваното производство и с оглед на това да прояви съответната активност в защита на правата си. В случая тези правила не са били спазени в пълен обем.

Неспазването на чл. 35 от АПК за изясняване на фактите и обстоятелствата

представлява нарушаване на административнопроизводствените правила, то е съществено по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК. Съществено е онова нарушение, когато ако същото не бе допуснато, резултатът би бил различен, което създава вероятност за неистинност на фактите, които административният орган е счел за установени и които са от значение за съществуването на основанието.

Липсата на мотиви обосноваващи безусловно извода за недобросъвестност прави съдебната проверка невъзможна.

Представените от жалбоподателя към настоящото дело Заповед № ЗХУ-ИО/Д- С- ЛЦ/1902/ФП/21,03.2022г. на Началник отдел „ИОХУСУ" Е. З., заявлението -декларация ЗХУ ИО Д-СЛЦ/1902/07.07.2021 г. на М. С. М. и индивидуалната оценка за потребностите на хората с увреждания по заявлението - декларация с вх.№ ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/1902/07.07.2021 г. не са предмет на настоящото дело. От друга страна представеното Експертно Решение на ТЕЛК № 1040 от зае. № 093 от 02.06.2021 г., с което е определена 95 % трайно намалена работоспособност пожизнено на жалбоподателя допълнително подкрепя тезата за липсата на недобросъвестност.

Предвид горното съдът счита, че оспорената заповед е незаконосъобразна и следва да се отмени.

При този изход на спора на жалбоподателят се дължат направените разноски на осн. чл. 143,ал.1 АПК в размер от 370 /триста и седемдесет лева/, съобразно приложените доказателства.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София - град, Трето АО, 60 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по оспорването на М. С. М., ЕГН [ЕГН], чрез пълномощника си адвокат К. М. М. от САК Заповед № Д_С_ЛЦ - ВС -2/21.01.2021Г. издадена от За Директор на Дирекция "Социално подпомагане" – Л., АСП, с която е наредено да възстанови недобросъвестно получени за времето от 18.10.2018 г. до 31.12.2020 г. социални плащания в размер на 1381, 05лв.

ВРЪЩА преписката на административния орган – Директора на ДСП Л. за издаване на нов акт, съобразно тълкуването на закона в настоящето решение.

ОСЪЖДА дирекция "Социално подпомагане" - Лозенец АСП да заплати на М. С. М., ЕГН [ЕГН] направените разноски по делото в размер на 370 /триста и седемдесет лева/.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: